

17.04.2023 PONEDELJEK	KRIŽ ob 19h	+ SAMO BORDON, Križ 107
18.04.2023 TOREK		NI NAROČENIH SV. MAŠ
19.04.2023 SREDA		
20.04.2023 ČETRTEK		
21.04.2023 PETEK		
22.04.2023 SOBOTA		
23.04.2023 3 VELIKONOČNA NEDELJA sv. Jurij	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	+ TADEJ TAVČAR, Kazlje 22 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK REDNO še ta teden in 24.4. samo za [3.in](#) 4. razred, ter birmansko skupino - prvomajske počitnice od 27.4. do 7.maja. 3.maja pa začnemo z šmarnično pobožnostjo v Križu. Verouk imamo potem še do 28.maja.

ŽUPNIJA TOMAJ

BELA NEDELJA GOSPODOVEGA USMILJENJA

Štev.16/LETO XI.

16. APRIL 2023

Čez osem dni je prišel Jezus

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 20.19-31)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran.

Učenci so se razveselili, ko

so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Tomaža, enega izmed dvanajstérh, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polóži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polóži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

Duhovna spodbuda

Današnje bogoslužje, potem ko je na velikonočno jutro ponudilo za naše premišljevanje oznanilo žena, ki so našle prazen grob, se Vstali na velikonočni večer, pokaže s svojimi ranami vsem učencem zaprtim v Veliki sobi, razen enemu: apostolu Tomažu, ker je bil odsoten. O njem evangelist Janez v svojem evangeliju orisuje lik človeka, ki mora, da bi veroval, videti in se dotakniti, podobno kot mi, ki ne zaupamo veliko temu, kar nam govorijo. Ta druga velikonočna nedelja pred drugim vatikanskim koncilom je bila znana kot nedelja v "belem", ker so novokrščeni po krstu ves teden vrnili bela oblačila, ki so jih nosili na veliko noč. Sveti Janez Pavel II., privrženec svete Marije Favstine Kowalske, jo je v svojem času poimenoval nedelja Božjega usmiljenja, a tudi druga velikonočna nedelja in ponekod »Tomaževa nedelja«, saj je on apostol, ki se

največ predstavlja v evangelijskem odlomku, ki nam ga današnje bogoslužje ponuja v premišljevanje. To je tudi nedelja, na katero Jezus ustanovi svojo Cerkev in vanjo prenese svoje moči: »Kakor je Oče poslal mene, tudi jaz pošiljam vas ... Prejmite Svetega Duha; katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni, in katerim grehe zadržite, so jim zadržani. Ta evangelijski odlomek nam sporoča tudi drugo resničnost, pomembno gibanje za duhovno življenje vsakega vernika: Sveti Duh je vez med Vstalim in nami, med Živim Jezusom in Cerkvijo.

To, kar se je zgodilo apostolu Tomažu, si moramo zares privoščiti: stremeti k temu, da bi videli moč vstajenja, ki se kaže v naših življenjih in v naših skupnostih z našim prispevkom, vendar ne, če delujemo samo kot gledalci.

To nedeljsko branje je vzeto iz Apostolskih del. Sveti Luka v tej svoji knjigi opisuje nastanek Cerkve po binkošti v Jeruzalemu. Ta skupnost, ki jo poživlja Sveti Duh ni več zaprta v "zgornjem prostoru", pač pa črpa svojo vero iz nauka apostolov, ki novincem sporočajo veselo novico, ki jo je Jezus razodel v svojem zemeljskem življenju: Oče nas ljubi z noro ljubeznijo, medtem ko nam pusti svobodo, da to njegovo ljubezen sprejmemo ali ne. Izražalo se je v domačem bogoslužju, sestavljenem iz veselja in medsebojnega sodelovanja, obhajalo se je Gospodov spomin, »vsi so skupaj hodili v tempelj«. Naše skupnosti imajo malo ali nič skupnega in zato komaj postanejo znamenje navzočnosti Vstalega.

Psalmist pa nas spodbuja, da zapojemo pesem veselja in zaupanja v Boga. S tem psalmom nas vabi, da se zahvalimo Gospodu, ker je njegova ljubezen do nas večna. Kadar smo v stiski, ker nas zlo zapelje, nas reši le njegova ljubezen. S petjem tega psalma med evharistijo te velikonočne nedelje pojemo Božjo zmago nad zlom: kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen "par excellence". Drugo berilo pa je vzeto iz prvega Petrovega pisma. V njej nam knez apostolov poda zelo preprosto, a tudi zelo globoko katehezo o krstu. Pravi nam, da kdor veruje v Jezusa, ki je vstal od mrtvih, je preroben v vodi krsta, ki nas postavlja na pot večne odrešitve, katere cilj bo dosežen s poslednjim razodetjem Gospoda, ki ga ljubimo, ne da bi ga videli. Zato se moramo veseliti, čeprav nas v zemeljskem življenju pestijo različne preizkušnje, in veseliti, ko dosežemo odrešenje svoje duše. Današnji svet od nas kristjanov pričakuje, da to vero, ki jo oznanjamo, izkazujemo z dejanji. Evangelij te druge velikonočne nedelje je vzet iz četrtega evangelija po Janezu in nam govori o srečanju Jezusa z učenci v "zgornji sobi", za zaprtimi vrati zaradi strahu pred Judi, zvečer prvega dne po soboti. Jezus jim je takoj zatem dal mir in veselje Očeta, potem pa jim je skoraj v pomiritev pokazal svoje prebodene roke in svojo ranjeno stran. Potem jim pove. »Kakor je Oče poslal mene, tudi jaz pošiljam vas« in »Prejmite Svetega Duha, katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni, in katerim zadržite, so jim zadržani«. Tomaž je edini apostol, ki ni na tem srečanju Vstalega z njegovimi učenci. Ko se jim je vrnil, so mu sporočili novico, da bi ga razveselili, da je videl Gospoda. V tej okoliščini si je Tomaž prislužil oznako Nejeverni Tomaž, saj jim odgovarja, da ne verjame dokler ne bo videl in se dotaknil tega, kar so preprosto učenci videli. V teh okoliščinah je Tomaž prototip vseh nas vernikov, ki hodimo v temi vere. Tomaž nas predstavlja tudi osem dni pozneje, ko jih je obiskal Jezus. Med tem srečanjem Jezus povabi neverujočega učenca, naj

pregleda rane in on, ko z novimi očmi prepozna Vstalega, razume, kdo je Božja ljubezen, močnejša od smrti, in izbruhne v kriku: »Moj Gospod in moj Bog«. Danes lahko tudi mi premišljujemo Kristusove rane, ki jih je Tomaž premišljeval v tolikih ljudeh, ki trpijo nadlegovanje, ne da bi se mogli braniti. Naše upanje je položeno v zadnji blagor, ki ga oznanja Vstali: »Blagor tistim, ki kljub temu, da niso videli, verujejo!«.